

REGERINGSRÄTTEN

RÄTTSFALL

Försäljning av matjord.

Besvär av hemmansägaren S. angående inkomsttaxering år 1954. Likvid för avyttrad matjord ansågs utgöra för S. skattepliktig intäkt av jordbruksfastighet. (RR:s utslag den 23/8 1960.)

Barnens Dag-festligheter: rörelse eller ej?

Besvär av Föreningen Barnens Dag i Arboga angående inkomsttaxering år 1958. — TN beskattade föreningen för nettobehållningen av en av föreningen anordnad fest, 13.543 kr, såsom inkomst av rörelse. — Hos PN uppgav föreningen, att dess uppgift var att i Arboga främja barns och ungdoms vård och fostran. För detta ändamål drevs bl a koloniverksamhet. För att få medel härtill anordnades efter beslut för varje tillfälle festligheter för allmänheten i Barnens Dags namn. — TI invände, att enligt praxis även enstaka och i vart fall sporadiskt återkommande av ideella föreningar anordnade basarer och fester m m, till vilka allmänheten hade tillträde, hade hänförts till inkomst av rörelse. Den omständigheten att många besökt festen enbart för att gynna föreningens verksamhet, kunde inte förta rörelsekaraktären. — PN fann, att de av föreningen efter beslut från fall till fall anordnade festligheterna icke kunde anses ha den varaktigheten, att verksamheten kunde anses yrkesmässig utan måste hän-

föras till tillfällig förvärvsverksamhet, för vilken föreningen icke vore skattskyldig. — KR fastställde TN:s beslut. — RR undanröjde taxeringarna, enär med hänsyn till omständigheterna i målet behållningen av ifrågavarande fest icke kunde anses ha utgjort inkomst av en av föreningen bedriven rörelse samt föreningen förty icke vore skattskyldig för inkomsten. (En ledamot anförde: Enär, såvitt av handlingarna i målet framgår, ifrågakomna nöjestillställning haft karaktär snarare av insamling av bidrag till föreningens ideella verksamhet än av led i en av föreningen bedriven rörelse, instämmer jag i det slut, vartill RR:s övriga ledamöter kommit.) (RR:s utslag den 13/9 1960.)

Avsättning till pensionsstiftelse.

Besvär av Aktiebolaget X i mål angående förhandsbesked. — Av aktierna i bolaget ägdes alla aktierna utom en av bolagets direktör och dennes hustru. Direktörens fader, 66 år gammal, var anställd i bolaget som tapetsör. Fadern hade ägt en aktie i bolaget men hade 1960 överlåtit densamma till sonen. Tidigare hade fadern varit styrelseledamot i bolaget. Sedermera hade han av sagt sig ledamotskapet. Något inflytande på bolagets skötsel hade fadern enligt bolaget aldrig haft och till bekräftelse härav hade fadern skriftligen av sagt sig allt inflytande på skötseln. — RN fann, att fadern genom so-

nens innehav av aktier i bolaget hade ett avgörande inflytande i bolaget, och förklarade, att bolaget icke ägde åtnjuta avdrag för avsättning till bolagets pensionsstiftelse för faderns pensionering. — RR fann emellertid bolaget berättigat till dylikt avdrag, enär det icke av utredningen kunde anses framgå, att fadern genom eget eller anhörigs innehav av aktier hade ett avgörande inflytande i detta. (RR:s utslag den 30/8 1960; två ledamöter: ej ändring.)

Anm.: När det gäller pensionering av anhöriga är presumtionen i regel att de har ett avgörande inflytande på bolaget. Presumtionen bryts endast om speciella omständigheter talar mot densamma såsom i detta fall, där fadern aldrig deltagit i bolagets skötsel.

Beskattning av köpeskillning vid avyttring av rörelse i avräkning av gammal goodwill.

Besvär av Alice Margareta S. angående inkomsttaxering år 1955. — Med tillträde den 1/1 1947 erhöll S. som gåva av sin moder en kaféörelse. Värdet av gåvan uppskattades av ÖÄ vid bestämmande av gåvoskatten till 16.016 kr. (Enligt skrivelse från en tjänsteman till S. skulle detta belopp ha motsvarat "kapitalkontot vid 1946 års utgång". Vad som avsågs därmed blev emellertid inte klarlagt i målet.) — Genom köpekontrakt den 11/6 1954 överlät S. samma rörelse med inventarier för 25.000 kr. — PN beskattade S. för detta belopp med avdrag för mäklarprovision 1.250 kr samt för vad som i beskattningshänseende återstode oavskrivet å inventarierna 1.092 kr. Däremot hade PN vägrat ett avdrag å 14.174 kr. — motsvarande skillnaden mellan beloppet 16.016 kr och det belopp å 1.841 kr, som utgjorde

S:s kapitalbehållning enligt hennes ingående balansräkning den 1/1 1947 — vilket yrkats av S. under påstående att ifrågavarande belopp utgjorde S:s anskaffningsvärde för goodwill i rörelsen samt i sin helhet återstode oavskrivet i beskattningshänseende. — KR: ej ändring. — RR nedsatte taxeringarna med 8.000 kr på följande grund: Vad som förekommit i målet giver stöd för antagande att, då S:s moder år 1912 förvärvade kaféörelsen i köpeskillningen för denna ingått värde å goodwill, vilket i brist på närmare utredning må uppskattas till 8.000 kr, och att detta belopp kvarstått i beskattningshänseende oavskrivet, då modern överlämnade rörelsen som gåva till S. Däremot kan icke belopp, motsvarande den ökning av nämnda goodwillvärde, som må hava uppkommit på grund av moderns arbete eller eljest under hennes innehav, anses vara i beskattningshänseende oavskrivet för henne. Jämlikt punkt 1 sista st. anv. till 28 § KL utgör beloppet 8.000 kr anskaffningsvärde å goodwill för S. Såvitt handlingarna utvisa, kvarstår detta belopp i beskattningshänseende oavskrivet jämväl vid S:s överlåtelse av rörelsen. (RR:s utslag den 14/9 1960.)

Anm.: Tydligen har gammal goodwill, som tidigare ej kunnat avskrivas, i första hand ansetts kvarstå i beskattningshänseende oavskriven vid försäljningen.

Periodiskt understöd till gift sons undervisning.

Besvär av överingenjören von M. angående inkomsttaxering år 1955. — PN vägrade von M. avdrag för periodiskt understöd å 1.600 kr till en sons familj. Understödet hade nämligen, då sonen under beskattningsåret varit elev vid Tekniska Högskolan, ansetts ha utgått för sonens

undervisning. Understödet hade börjat utgå i samband med att sonen den 22/4 1954 gift sig och flyttat hemifrån. Sonen och hans hustru hade under 1954 haft "egna inkomster" å sammanlagt 11.412 kr. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 15/9 1960.)

Anm.: Så länge mottagaren av periodiskt understöd är studerande är presumptionen för att understödet i första hand går till mottagarens utbildning, även om han har andra inkomster och i övrigt är fristående från givarens hushåll.

Fråga om skattskyldighet för s. k. enmansdödsbo.

Besvär av A. angående inkomst- och förmögenhetstaxering år 1953. — A:s moder avled i juni 1949 efterlämnande A. såsom ende delägare i boet. Bouppteckningen efter modern inregistrerades i januari 1950. I en av A. för dödsboet avgiven allmän självdeklaration för taxering år 1953 uppgavs dödsboets inkomst av viss fastighet och dess inkomst av kapital. Vidare uppgavs boets behållna förmögenhet. I en för A. själv avgiven deklaration uppgav A. inkomst av vissa fastigheter i samma kommun. Lönekostnaderna för en anställd förvaltare fördelade A. mellan sina och dödsboets fastigheter enligt deklarationerna. — TN och PN ansåg

A. vara skattskyldig för dödsboets inkomst och förmögenhet, när han vore ensam dödsbodelägare. — Hos KR uppgav A., att han till förmån för sina två barn avstått från viss del av sin rätt i dödsboet efter modern och att boet ännu inte skiftats. A. yrkade därför att icke beskattas för vad som deklarerats såsom dödsboets inkomst och förmögenhet. — TI invände bl. a., att i fråga om s. k. enmansdödsbon som regel torde gälla, att boutredningen avslutades i samband med eller i nära anslutning till bouppteckningens upprättande. — KR yttrade, att, såvitt av utredningen framginge, A. först någon gång under 1953 givit uttryck åt en önskan att till förmån för sina söner avstå från viss del av sitt modersarv, att handlingarna i målet emellertid finge anses utmärka, att utredningen av boet efter A:s moder varit avslutad redan i början av 1950, att, som A. då ensam varit delägare i boet, måste antagas att A. vid sistnämnda tidpunkt för egen räkning tillträtt dödsboets egendom och att dödsboförvaltningen i samband därmed upphört, samt att med avseende därpå och då A. vid sådant förhållande icke kunnat vid senare tidpunkt bereda sina söner del i boet efter deras farmoder, anledning saknades till ändring av PN:s beskattningsåtgärder. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 30/8 1960.)